

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Vsura

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

13. vero & miserius alter, qui non toto anno post hunc nostrum ordinem desertum exacto, plumbea glande traiectus interiit. Nec minus miserabile quod sacerdoti contigit, qui cum in eadem esset causa, à suo ipsius villico propter Zelotypas quasdam suspiciones ligno mactatus est; & alteri qui in insaniam verius in communem cisternam se proiecit, ex qua post biduum casu extractus & agnitus, totam eam ciuitatem consternauit, nemine dubitante quin id euenisset ob vocationem relictam.

14. Denique eodem fere tempore alius quoque qui à Societate hac nostra adhuc quidem inuitius defecerat, ita deinde flagitijs mergi coepit vt ad extremum infami supplicio sit abictus. quo cum ducendus esset, post peractam cuidam nostro confessionem multa etiam didit in dolore, seipsum inculans, quod perdidit hunc (sic enim appellabat) reliquum sibiq; visum esse cū religiosam vestem eius Christum exuisse; simulq; peccatis omnium ianuam in se patefecisse.

OB VSURAS DIVINITVS
castigati.

7.
lib. 1. c. 22.
part. 4.

Thomas Cantipratanus in apicario in porta frontis Ecclesie Cathedralis in Gallia imago usurarij sculpta de lapide desuper cum sacculo pecunie euidenter praemissa vt autem quidam maximus & ditissimus

rarius ciuitatis Ecclesiam quadam vice debuit intrare per portam imago prædicti vsurarij desuper cadens capiti intrare conantis illisit, & repente contritus turpiter exspirauit.

Vidi & ego ipse in Brabantia partibus vsurarium nequam valde qui multos nobiles & potentes exhæredauerat, & ipsos pauperes spoliauerat supra modum. Hic frequenter occurrens religiosis, rogabat quasi cum lacrymis pro se orari, sed in nullo penitus se correxit. Cumq; super hoc eum frequentius arguissem, nec tamen in aliquo profecissem, accidit vt repentina infirmitate correptus ad exitum appropinquaret. Et ecce subito duo ingentes tenebrarum canes lectum iacentis circuitibus ambiebât, ipse vero protracta lingua ad longitudinem prope pedis dehiscens horribiliter exspirauit.

Accidit nostro tempore vt certissima relatione didicimus in Vacellensi monasterio, vt congesta cuiusdam defuncti sceneratoris de Atrebato pecunia in ipso cœnobio seruaretur. igitur die quadam cum ille famosissimæ sanctitatis monachus frater VValtherus de Beaumont iuxta scrinium in quo pecunia seruabatur oraret, desuper diabolus sedere vidit. Territus autem ad horam, sed signo crucis munitus interrogat: Quid hic sedes, quid hic expectas nequissime humani generis inimice? cui ille, Bene, inquit, & iuste hic sedeo, hoc quod meum est conseruando. Néc mora

M m mo-

2.

Par. 5.

3.

c. 26. par. 4.

monachus ad Abbatem currens quid vidisset
exponit, Abbas vero in Atrebatum pecuniam
cum omni velocitate remisit.

4.

Cæsarius libro 2. miraculorum c. 39. in ci-
uitate, inquit, Metensi vsurarius quidam de-
functus est, avarus nimis. Qui cum moriturus
esset supplicauit vxori suæ vt crumenam de-
narijs refertam iuxta se poneret in sepul-
chrum. quod cum illa fecisset, quanto secre-
tius potuisset, tamen latere non potuit. Ace-
dentes ergo aliqui sepulchrū latenter aperue-
runt, & ecce duos ibi cōspicantur bufones, v-
num in ore crumenæ, alterum in pectore. ille
denarios in ore de crumena extrahebat, iste
suscipiens extractos cordi eius immittebat, &
si diceret: nos pecunia satiabimus cor tuum in-
satiabile. quibus visis illi timore perculsi ter-
ram reijcientes fugerunt. Quid putas animam
huius pati in inferno à vermibus immortalibus,
si tam horrenda in eius corpore demon-
strata sunt in sepulchro?

5.

Cap. 41.

Addit de famosa, vt loquitur, vsuraria, que
cum moritura esset campum totum coruis &
cornicibus vidit repletum, & clamauit forte-
ter. Ecce modo appropinquant foris ad me, &
adiecit, O vx, o vx, modo sunt in tecto, modo
in domo, modo pectus meum laniant, modo
animam meam extrahunt: sicque cum vultu
tu efflauit spiritum à dæmonibus ad inferna
educendum: qui eadem nocte corpus de se-
retro multis qui aderant videntibus tollen-

tes vsque ad tectum leuauerunt, & cum trabi impingerent iuxta limen ostij illud cadere sistentes confregerunt. Extincta sunt luminaria, fugerunt homines mane in iam dicto loco corpus reperientes, quod bestiali sepulture tradiderunt.

S. Bernardin. Senensis: Legitur, inquit, de usurario quodam quod nocte quadam post splendidam coenam cum dormiret in lecto cum vxore sua subito expergefactus exilierit de lecto, cum autem ab vxore sua quid haberet interrogaretur, ait, modo raptus fui ante iudicium Dei, ubi tot & tam terribilia sunt opposita contra me, quod nec sciuī nec potui respondere: cumque fuerim diu ad poenitentiam expectatus nec hucusque volui diuinis praecipis & bonis inspirationibus obedire. audiui nunc iudicem contra me sententiam protulisse, meque datum audiui potestati daemone, qui me hodie ad aeterna supplicia asportare debeat. Quo dicto de perticavi veste assumpta domo rabido cursu egressus est; quem sui hinc inde quaerentes in quodam monasterio monachorum matutinum cantantium inuenerunt. Cunctis igitur eum ad poenitentiam inducentibus, nec proficere valentibus, ratione, aut exhortatione, vel precibus, custoditus est diligenter vsque ad sextam horam. Denique cum eius consanguinei domum illum reducere vellent, & ad quandam fluuium per cuius pontem transiret erant perueniret; viderunt nauim quandam rapido cursu ascendentem a nullo, ut videbatur, cond-

M m 2   etiam, sed

6.
ser. 43. art. 2
cap. 3.

sed ab usurario plena dæmonibus visa est, qui, ut ait, ideo venirent ut eum ad æterna supplicia asportarent. Quo dicto statim violenter de manibus eorum à dæmonibus rapitur, & in nauem proijcitur, & cursu rapido retracta subito disparuit, cum dæmonibus & præda, præfata nauis.

7. Bredenb. Narrat virgines, quæ salem sub
lib. 6. c. 25. usuris mutuum dedere, dirè à dæmonibus
maleficio immissis esse vexatas.

8. In Episcopatu Coloniensi famosus quidam
Discipulus scelerator sordidè auarus cum graui morbo
in promp. pressus decumberet, os labiaq; vltro citroq;
exempl. commouit, non secus ac si cibos intra dentes
manducando cõminueret. interrogatus quid
nam manderet, pecuniam, inquit, mando.
Nam coram astare mihi Satan videtur, pecu-
niamq; violenter in os ingerere, quam velin-
uitus mandem & deglutiam. in qua tentatio-
ne misere tandem periit.

9. Alius quidam scelerator cum mortem in-
idem stare animaduerneret, quidquid habebat ar-
scr. 118. genti & auri afferri sibi iussit, animamq; suam
alloquutus: Hęc omnia, inquit, anima mea, tibi
tradam si me deseruere nolueris. Cum ve-
ro dolores crescerent, fatalisq; hora propius
jam vrgeret, age, inquit, anima mea, quoniam
hinc excessura me derelinquere prorsus con-
stituisti, te ergo cõmendo Satanæ, qui te hinc
in abyssum inferorum abripiat. Quæ verba
cum protulisset extinctus est.